

— 4 —
ärtaukkata, kõi sündko teie tahtmist möda. Meie seisame kui rigi allamad kõi teie wõlli ning kohto al; teie tahtmine sündko. Wäggete ollete ning kange, kuis jõuab üks nõdder teie wasto panna. Mis kasso teie miiso ukkamisest sate? Mõistke siis kohhut õigust möda, kulage asja läbbi, ja teie leiata mind ilmafiita.

Seal ütles oinas Kohhkel: Teg on tulnud, läkki nüüd kaebama! — Ja seddamaid tullid Länelamboline hunt kõige suggulastega, issane kas Hints, Messitap karro ja paljo muud ellajaid karja kaupa: esel, prinimega Pikkörw, jänäs Urgpüks, weike koerake Pits ja suur karja-koer Krants, Mel, mek kits, ja Puffarw sil, ka ärg ja obbone ei jänud teistest mahha; metsellajadest nähti weel: orraw, pödder, irwe, kobras, nuggis ja sil, nisamoti lendsid kohto ette tonekurg, rahn, kurg, kaarn ja muud linnud; ujjujadest tullid Pilopappa part, Sulgnik aini ja mitmed teised lestajallad. Kanusjalg, leinaja kuf, astus ka oma järreljäänud laste riismedega kuüninga aujärje ette ja affas äggedast kaebama. Agga kes jõuaks sedda määrato linno parwe ehk ellajade ulka siin üllesnimetada, mis aega möda senna kokko kogguis. Kõi kippusid ühheskoos rebbasele kerre peale, püüdsid tema kurjad teud korraga arwalikkus tõsta ja lootsid tema nuhtlust nähha sada. Waljo kõnega tungisid nemad kuüninga ette, liisid kaebtusi kaebtuste peale, wako ja usi tempusi ülestunnistades. Ei olnud weel ial ühhel

— 5 —
kohtopäwal ni paljo kaebamisi kuüninga ette tõstatud. — Agga Reinowadder seisis kohkomata ja oskas iggamehhele wisakast wasto kosta, ja sõna suhho wõttes jooksis tema jut temal kui wessi, wai mis ta ial wabbandades rakis näitas üsna kui tõssi. Kõi oskas ta ärrasallata ehk opis teistti kända, ja kes tema wastokostmist kulis, pidid imeks pannes tedda wabaks arwama ja pealegi mõtlema: Reinowadderil on õigus. Wimakst tõusid mõningad tõssised õiglased mehed Reinowadderi wasto ülles, kelle tunnistus tema kurjad teud korraga tõeks teggi. Nüüd olli kawwal mehkise lõksus! — Kuüninga üllema kohto nõumehhed mõistid ühhest suust: Reinowadder rebbane peab surma nuhtlusesse langema! ja kasti seddamaid tedda wangi wõtta, käed selga siduda, ohhelik kaela panna ja wibimata wõlla pua, et kõi endised rasked kurjuse teud teotawa surmaga temale kätte saaksid taotud. Kui kuüningas nimetud kohtomõistmise otsust oma läkirja ja pitseri läbbi olli kiinitanud, mõtles Reinowadder: nüüd on wiimne ots mul käes, kawwal wabbanduse jut läks opis tuulde. Seal seisis korraga tema libbe teotaw ello ots waimo silma ees ja kõi endine üllekohhus langes kui uddo pilwe tema inge peale.

Kui nüüd Reinowadder kohto õigust möda waenlaste ulgas norlus seisis, ja wihhamehhed ruttust tedda wõlla tahtsid wia, affasid tema sõbrad ning suggulased kohkudes nukral meelele leinama. Irm: